

Arrest

nr. 145 306 van 11 mei 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 26 december 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 november 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 maart 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 mei 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die loco advocaat K. VAN BELLINGEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees, afkomstig uit Shkodër (Albanië) en bent u in het bezit van het Albanees staatsburgerschap. U bent gehuwd met L. F. (...) (O.V. X). Op 29 december 2003 verliet u Albanië en op 6 januari 2004 vroeg u voor de eerste maal asiel aan in België. In het kader van uw eerste asielaanvraag bracht u aan in Albanië problemen te kennen met de familie van S. (...), een moslimmeisje met wie u reeds jaren een relatie had. Voorts verklaarde u na de moord op uw oom G. F. (...) in bloedwraak te verkeren. Op 26 november 2004 besliste de Dienst Vreemdelingenzaken tot een weigering van verblijf met het bevel om het grondgebied te verlaten. Er werd door de Dienst Vreemdelingenzaken vastgesteld dat u op 5 december 2003 reeds een asielaanvraag in Nederland had

ingesteld en de Nederlandse autoriteiten stemden er op 30 juli 2004 mee in u over te nemen voor de behandeling van uw asielaanvraag. U keerde terug naar Albanië. Op 23 september 2013 vroeg uw echtgenote L. (...) een eerste maal asiel aan in België. In het kader van haar eerste asielaanvraag bracht uw echtgenote jullie familiale problemen met de familie/clan T. (...) aan die achter de moord op G. F. (...) zit en sindsdien de bloedwraak tegen uw familie uitriep. Op 7 oktober 2013 kwam ook u aan in België. Op 15 oktober 2013 nam het Commissariaat-generaal in het kader van de eerste asielaanvraag van uw echtgenote een beslissing tot weigering van inoverwegingname van haar asielaanvraag. Het Commissariaat-generaal oordeelde dat de door uw echtgenote beschreven problemen geenszins konden gezien worden als een bloedwraak zoals gedefinieerd door het Hoge Commissariaat voor de Vluchtelingen van de Verenigde Naties (UNHCR) en dat uw echtgenote niet aannemelijk had gemaakt voor de problemen met de familie/clan T. (...) geen beroep te kunnen doen op de in Albanië aanwezige autoriteiten. Op 25 oktober 2013 diende u voor de tweede maal een asielaanvraag in. Ook u bracht hierbij uw problemen met de familie T. (...) aan. Zo verklaarde u in 2005 door enkele gemaskerde mannen beschoten te zijn geweest in Shkodër. De politie werd gecontacteerd, maar de daders werden niet gevonden. U verbleef drie dagen in het ziekenhuis ter verzorging. In september 2012 werd u door gemaskerde mannen langs achter met een voorwerp op het hoofd geslagen. U viel bewusteloos en werd wakker in het ziekenhuis, waar u een week verbleef. In het ziekenhuis werd u door de politie ondervraagd over het incident. Voorts verklaarde u dat ook uw familieleden de afgelopen jaren problemen kenden met de familie/clan T. (...) in Albanië. Bij een terugkeer naar Albanië vreest u vermoord te worden door de familie/clan T. (...).

Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw Albanees paspoort, uitgereikt op 27 augustus 2013; uw huwelijksakte, uitgereikt op 2 oktober 2013 te Shkodër; uw akte van gezinssamenstelling, uitgereikt op 11 september 2013 te Shkodër; een kopie van een attest d.d. 3 september 2013 van de verzoeningscommissie van Mustaf Daija aangaande uw problemen met de familie T. (...); en enkele Albanese medische attesten.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw tweede asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen neemt de Commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

In verband met uw tweede asielaanvraag dient vooreerst gewezen te worden op een aantal vaststellingen die uw algemene geloofwaardigheid ondermijnen. Zo construeerde u tijdens uw eerste asielaanvraag een geheel verzonnen verhaal over problemen met de familie van een moslimmeisje met wie u een relatie zou hebben gehad (DVZ 1e AA, p. 12-13; CGVS 2e AA, p. 14). Voorts overtuigen uw verklaringen aangaande uw verblijf in Frankrijk en uw aankomst in België in oktober 2013 allerminst. U wist immers reeds tijdens uw verblijf in Frankrijk, ongeveer een week nadat uw en uw echtgenotes wegen aldaar scheidden, dat uw echtgenote zich in het opvangcentrum 'Klein Kasteeltje' in België bevond. Dat het u 18 dagen kostte in België om uw echtgenote terug te vinden is geenszins ernstig te noemen. U zou niet in staat geweest zijn uw echtgenote en uw in België wonende zussen te vinden, maar was wel onmiddellijk na aankomst in België in staat om in de bouw te gaan werken. Daarenboven is het verkiezen om te gaan werken in de bouw in plaats van het indienen van uw asielaanvraag een houding die niet in overeenstemming is met of geenszins getuigt van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst mag immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming (CGVS 2e AA, p. 6-7).

Voorts moet er gewezen worden op een aantal vaststellingen die de waarachtigheid van uw verklaringen al ruim 10 jaar in bloedwraak te verkeren ondermijnen. U verklaarde immers sinds de moord op uw oom G. F. (...) in 2002 in bloedwraak te verkeren met de familie/clan T. (...). Echter, uit de verklaringen van uzelf en uw echtgenote moet duidelijk vastgesteld worden dat de door jullie beschreven problemen met de familie T. (...) geenszins beschouwd kunnen worden als een bloedwraak sensu stricto zoals die door de Kanun van Lekë Dukangjini in een in de Balkan algemeen aanvaarde definitie werd beschreven, temeer daar zowel u als uw echtgenote aangaven dat de T. (...)’s de regels van de Kanun niet respecteren (CGVS 2e AA, p. 12; CGVS echtgenote, p 7-8). In dit verband kan verwezen worden naar de zeer strikte definitie van bloedwraak die het Hoge Commissariaat voor de

Vluchtelingen van de Verenigde Naties (UNHCR) hanteert sinds het in 2006 slachtoffers van bloedwraak (gjakmarrja) als een "sociale groep" begon te beschouwen en bijgevolg oordeelde dat het bloedwraakfenomeen onder het toepassingsgebied van de Conventie van Genève ressorteerde. In deze definitie verwijst het UNHCR uitdrukkelijk naar de door de Kanun voorgeschreven principes van de klassieke vendetta. Volgens het UNHCR kan een conflict maar als vendetta beschouwd worden wanneer de wraaknemers publiekelijk het verlangen uiten om de in hun ogen geschonden eer van hun familie of hun clan met bloed te herstellen. Dankzij dit publiekelijk karakter van de wens tot bloedwraak is elke bij de bloedwraak betrokken persoon op de hoogte van het bestaan van de wraak, van de identiteit van de wraaknemer(s) en van de motieven van de wraak. Een vendetta wordt volgens de Kanun binnen de 24 uur na de gepleegde moord (nadat de eer van de wraaknemers werd geschonden) verkondigd door de tegenpartij. Alle door de wraaknemers geviseerde mannen zien zich vanaf dan verplicht zich thuis op te sluiten uit angst te worden gedood. Dankzij traditioneel geregelde verzoeningsprocessen kunnen in een bloedvete verwickelde families tot een onderhandelde oplossing komen. Door deze strikte definitie van bloedwraak te hanteren sluit het UNHCR alle nieuwe vormen van wraak, de zogenaamde 'moderne' bloedwraaken en haar afgeleiden (hakmarrja), uitdrukkelijk uit en worden deze dan ook enkel beschouwd als interpersoonlijke afrekeningen die zich slechts gedeeltelijk baseren op de principes van bloedwraak zonder er echt één te zijn. Alle vormen van wraak die zich niet aan de voorschriften van de Kanun houden, worden als dusdanig niet als bloedwraak beschouwd en ressorteren bijgevolg niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie. Gelet op bovenstaande en op het feit dat u verklaarde dat het de familie/clan T. (...) is die na de moord op G. F. (...) verder bloedwraak wil plegen op uw familie (terwijl het in feite aan uw familie/clan is om de moord op G. F. (...) te wreken), dat u en andere mannelijke leden van uw familie hun dagdagelijkse activiteiten na de moord op G. (...) verderzetten, dat u de specifieke namen van de leden van de T. (...)’s met wie u al meer dan tien jaar in een bloedvete zou verkeren niet kent en dat u geenszins de naam kent van de verzoeningscommissie die actief zou geweest zijn in uw bloedvete, kunnen uw beweerde problemen met de T. (...)’s geenszins gezien worden als een vendetta sensu stricto. Het attest d.d. 3 september 2013 van de verzoeningscommissie van Mustaf Dajja doet geen afbreuk aan voorgaande vaststelling daar uit de beschikbare informatie blijkt dat attesten die het bestaan van bloedvetes bevestigen in Albanië gemakkelijk gekocht kunnen worden. In het verleden konden al regelmatig vele vraagtekens geplaatst worden bij de authenticiteit van de door de 'Liga van Vredesmissionarissen van Albanië' uitgereikte attesten (document 5). Op het door u neergelegde attest is daarenboven duidelijk zichtbaar dat de stempel van de verzoeningscommissie een kleurenkopie betreft (document 5).

Tevens wordt de waarachtigheid van de door u geponeerde problemen met de T. (...)’s ondergraven door de volgende bevindingen. Zo verklaarde u ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 12 november 2013 voor uw incidenten in 2005 en 2012 niet naar de politie te zijn geweest omdat de politie toch niets doet in dergelijke gevallen (DVZ 2e AA, vraag 18). Tijdens uw gehoor d.d. 19 november 2013 verklaarde u dan weer dat voor beide incidenten de politie naar het ziekenhuis kwam en u daar ondervroeg over de feiten. Ter zake is het daarenboven zeer bevreemdend dat uw echtgenote niets zou weten van uw twee incidenten en daaropvolgende ziekenhuisopnames (CGVS 2e AA, 9-10). U legde overigens geen enkel concreet bewijsstuk neer van uw klachten bij de politie, noch van de klachten die uw familieleden tegen de T. (...)’s zouden hebben ingesteld. Uw echtgenote verklaarde dan weer niet te weten of uw familie F. (...) naar de politie is gestapt (CGVS echtgenote, p. 9).

Hoe dan ook dient er vastgesteld te worden dat u geen overtuigende feiten of elementen aangehaald heeft waaruit kan blijken dat u voor de door u aangehaalde problemen met de familie T. (...), die behoren tot de louter interpersoonlijke (tussen privépersonen) en gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) sfeer, geen of onvoldoende beroep kon doen – of bij een terugkeer naar Albanië in het geval van eventuele toekomstige problemen zou kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige nationale autoriteiten. Immers, indien er alsnog enige waarheid in uw beweerde problemen met de T. (...)’s en uw beweerde meldingen bij de politie kan worden gevonden, dient vastgesteld te worden dat de politie bij uw incidenten steeds ter plaatse kwam en u ondervroeg. U verklaarde voorts uitdrukkelijk geen identiteit van uw belagers aan de politie gemeld te hebben. Ondanks dat u de T. (...)’s verdacht daar zij de enigen zijn met wie u problemen kende, meldde u die informatie niet aan de politie wanneer zij u ondervroeg. Wanneer de politie niet op de hoogte wordt gesteld van bepaalde informatie kan zij ook geen onderzoek naar bepaalde feiten voeren. Uw verklaring dat de politie op de hoogte is van de problemen tussen uw familie en de familie T. (...) rechtvaardigt niet dat u de identiteit van uw vermoedelijke belagers niet doorgaf aan de politie. Er kan dan ook geenszins worden besloten als zou de Albanese politie onwillig zijn u te voorzien in de nodige hulp en/of bescherming. Overigens verklaarde u dat de politie u bij uw ziekenhuisopname drie dagen bescherming bood in het ziekenhuis. Dat u niet tevreden bent over de werking van de politie omdat de moordenaar van G. F. (...) niet werd gevonden, noch werd gearresteerd, doet geen afbreuk aan

voorgaande vaststellingen. U verklaarde in dit verband uitdrukkelijk dat ook uw familie niet weet door wie G. (...) precies werd vermoord. Uw verklaring dat de T. (...)’s wel banden met de autoriteiten moeten hebben omdat de moordenaar van G. (...) niet werd opgepakt is, mede gelet op voorgaande vaststelling, een louter blote bewering van uw zijde die geenszins gestoeld is op enig concreet feit of gegeven (CGVS 2e AA, p. 9-11). Hieraan kan worden toegevoegd dat uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt dat in Albanië tal van maatregelen werden genomen om de politie te professionaliseren en haar doeltreffendheid te verhogen, zoals overheveling van bevoegdheden van het Ministerie van Binnenlandse Zaken naar de politie. In 2008 werd een nieuwe politiewet aangenomen. Volgens de Europese Commissie heeft deze wet een positief effect op het functioneren van de politie. Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd. Gezien dit alles meen ik dat er gesteld kan worden dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Gelet op voorgaande bevindingen brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het Commissariaat-generaal over dergelijke elementen.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich in deze beslissing beroept, is in bijlage aan uw administratief toegevoegd

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard bovenstaande beslissing te kunnen wijzigen. Uw paspoort, akte van gezinssamenstelling en huwelijksakte bevatten louter persoonsgegevens die hier niet ter discussie staan. Uw medische attesten staven dat u in Albanië meerdere onderzoeken/behandelingen onderging voor uw medische problemen, niets meer. Het attest d.d. 3 september 2013 van de verzoeningscommissie kwam in deze beslissing reeds aan bod.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

De Raad stelt vast dat de eerste asielaanvraag van verzoekende partij resulteerde in een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten van 23 november 2004 daar verzoekende partij reeds een asielaanvraag in Nederland had ingediend en de Nederlandse autoriteiten hadden ingestemd met de overname van de behandeling van de asielaanvraag van betrokkene.

De Raad oordeelt het inherent aan het bij artikel 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bepaalde onderzoek of er nieuwe elementen aan de orde zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking komt dat initieel voorgehouden feiten en elementen reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek ten gronde in het kader van de beoordeling van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus alvorens toepassing kan worden gemaakt van voormeld artikel 57/6/2.

Daar voorheen nooit een beslissing ten gronde werd genomen over de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus van verzoekende partij, zoals voorzien bij de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, kan door verwerende partij in onderhavige asielaanvraag geen toepassing worden gemaakt van het artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet.

Verwijzend naar artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet oordeelt de Raad derhalve dat aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 22 november 2013 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf mei tweeduizend vijftien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT